

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Mgr. Ing. S. F.**
bytem X
zastoupena JUDr. Danou Cetkovskou, advokátkou
sídlem Komenského 23, Prostějov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

za účasti: 1. A. O.
bytem X
2. L. O.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2018, č.j. KUOK 63557/2018, sp. zn. KÚOK/39333/2018/OSR/7760,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného, odboru strategického rozvoje kraje, ze dne 11.6.2018, č.j. KUOK 63557/2018, sp. zn. KÚOK/39333/2018/OSR/7760, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 9.2.2018, č.j. PVMU 18997/2018 61, sp. zn. SÚ/173/2016-Gre, jímž byla podle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), zamítnuta žádost žalobkyně o dodatečné povolení stavby „Drátěné oplocení“ na pozemcích parc. č. X, X a X v k.ú. X. Stavební úřad rozhodoval poté, co jeho původní rozhodnutí ze dne 29.3.2017, č.j. PVMU 46107/2017 61, sp. zn. SÚ/173/2016-Gre, žalovaný rozhodnutím ze dne 14.7.2017, č.j. KUOK 688439363/2017, sp. zn. KÚOK/50125/2017/OSR/7760, zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Podle žalobkyně je v dané věci sporné, zda námitka osob zúčastněných na řízení uplatněná v řízení o dodatečné povolení stavby, že stavba oplocení zasahuje do jejich pozemku parc. č. X v k.ú. X, je námitkou, o které si může udělat úsudek správní orgán, nebo má odkázat účastníky řízení na její vyřešení v soudním řízení. Mezi vlastníky pozemků parc. č. X a X v k.ú. X nedošlo k dohodě o průběhu hranice. Podle žalobkyně tak stavební úřad nebyl oprávněn učinit si úsudek o dané námitce, neboť k jejímu řešení byl příslušný pouze soud.
3. Stavební úřad závěr, že hranice mezi dotčenými pozemky je přesně dána, opřel o rozsudek Okresního soudu v Prostějově ze dne 21.8.2013, č.j. 6 C 244/2012-134, vydaný na základě žaloby žalobkyně proti osobám zúčastněným na řízení o určení vlastnického práva k pozemku parc. č. X v k.ú. X jako celku, ovšem nikoli v řízení o určení hranice mezi pozemky. Žalobkyně již před vydáním rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29.3.2017, č.j. PVMU 46107/2017 61, sp. zn. SÚ/173/2016-Gre, navrhovala, aby stavební úřad požádal o odborné stanovisko katastrální úřad ohledně žalobkyní namítaného stupně chybovosti při zaměření pozemků a s tím spojené nemožnosti přesného vymezení hranice mezi pozemky; stavební úřad tomuto návrhu nevyhověl.
4. Žalobkyně dále odkazuje na svoji argumentaci uplatněnou ve správním řízení. Stavba oplocení je provedena na pozemcích v jejím vlastnictví, přičemž není možné učinit si úsudek o údajném zásahu do pozemku parc. č. X v k.ú. X podzemním uložením betonových patek sloupků oplocení v řádu asi 10 cm od hranice mezi pozemky, když s ohledem na nejvyšší míru chybovosti 8 při vyznačení polohy lomových bodů hranice, podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení v daném místě, může

být hranice mezi pozemky odlišná o 1 metr na každou stranu od spojnice mezi vytyčovacími body, popřípadě i body zaměřenými odbornými geodety na místě samém. I proto byl podle žalobkyně neopodstatněným požadavek stavebního úřadu na kontrolní zaměření stavby ve výzvě ze dne 15.8.2017. Žalobkyně přesto nechala požadované zaměření stavby provést odbornou geodetickou společností, která zaměřila stavbu v terénu a rovněž poukázala na nejvyšší stupeň chybovosti při vyznačení polohy stavby vzhledem k umístění vytyčovacích bodů hranice mezi pozemky. Žalobkyně doložila i odborné stanovisko katastrálního úřadu, který potvrdil její argumentaci ohledně stupně chybovosti vymezení lomových bodů při hranici mezi dotčenými pozemky; správní orgány se s tímto důkazem nevypořádaly.

5. Svoji argumentaci žalobkyně rozvedla v podané replice.
6. S ohledem na výše uvedené žalobkyně navrhla, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

7. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
8. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně podala dne 27.1.2016 žádost o dodatečné povolení stavby drátěného oplocení na pozemcích parc. č. X, X a X v k.ú. X. Jak plyne z přílohy protokolu ze dne 28.4.2016, ke stavbě uplatnily námitky osoby zúčastněné na řízení, které mimo jiné uvedly, že se stavba oplocení, konkrétně betonové patky této stavby, nachází na jejich pozemku.
12. Stavební úřad výzvou ze dne 10.5.2016, č.j. PVMU 61850/2016 61, vyzval žalobkyni, aby nejpozději do 15.7.2016 předložila geometrické zaměření resp. vytýčení hranice pozemku v místě, kde je umístěna stavba drátěného oplocení, včetně zaměření této stavby i jejích betonových patek, a to takovým způsobem, aby její stávající umístění na pozemcích bylo zřejmé.
13. V písemnosti ze dne 26.7.2016 žalobkyně doložila kopie vytyčovacího náčrtu č. 212-909/2011 ze dne 25.11.2011 zpracovaného společností GEODETIKA s.r.o. a geometrického plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012 zpracovaného Ing. Z. S.

Pracovníci GEODETIKA s.r.o. zaměřovali na místě hranici mezi pozemky a v terénu vyznačili plastovým znakem bod č. 1 a bod č. 4. Podle vytyčovacího náčrtu byly body č. 1 a č. 4 označeny geodetickou společností kódem charakteristiky kvality č. 8. Dále žalobkyně uvedla, že na základě uvedeného náčrtu byly vytyčené body přeneseny i do geometrického plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012 zpracovaného Ing. Z. S., kdy tytéž vytyčovací body vyznačily hranici mezi pozemkem ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení a sporné části pozemku, která byla rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 21.8.2013, č.j. 6 C 244/2012-134, určena do vlastnictví žalobkyně a v pozemku byla sporná část vyznačena slučkou jakou součástí pozemku parc. č. X ve vlastnictví žalobkyně. Uvedený geometrický plán byl nedílnou součástí rozsudku Okresního soudu v Prostějově a na jeho základě došlo i k vyznačení hranice pozemku ve vlastnictví žalobkyně – dnes pozemek parc. č. X. Dále žalobkyně uvedla, že z komunikace se společností GEODETIKA s.r.o. ohledně možnosti splnění podmínky stavebního úřadu na zaměření či vytyčení plotu v hranici mezi pozemky parc. č. X a X (dříve parc. č. X) včetně patek vyplynulo, že zhotovení nového geometrického plánu by na této situaci nic nezměnilo.

14. Výzvou ze dne 4.1.2017, č.j. PVMU 1629/2017 61, stavební úřad vyzval osoby zúčastněné na řízení, které podaly při ústním jednání dne 28.4.2016 námitku občanskoprávní povahy ve věci narušení majetkové hranice, o níž nedošlo k dohodě, aby nejpozději do 28.2.2017 uplatnily svá vlastnická práva podáním žaloby u příslušného soudu a kopii podané žaloby opatřené podacím razítkem příslušného soudu předložily stavebnímu úřadu. Stavení úřad dále uvedl, že pokud nebude v uvedené lhůtě podána žaloba u příslušného soudu, učiní si podle § 114 odst. 3 stavebního zákona ve věci úsudek sám.
15. Dne 20.3.2017 osoby zúčastněné na řízení zaslaly stavebnímu úřadu vyjádření, v němž mimo jiné uvedly, že hranice byla vytyčena rozhodnutím Okresního soudu v Prostějově.
16. Rozhodnutím ze dne 29.3.2017, č.j. PVMU 46107/2017 61, stavební úřad žádost žalobkyně o dodatečné povolení stavby zamítl s tím, že z předloženého geometrického plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012 a vytyčovacího náčrtu č. 212-909/2011 ze dne 25.11.2011 či ostatních podkladů nelze učinit kvalifikovaný závěr, zda se předmětná stavba nachází pouze na pozemcích žalobkyně. Pokud probíhal soud o určení vlastnictví pozemku, který svým pravomocným rozsudkem jednoznačně určil vlastníka pozemku, a opíral se mj. o geometrický plán pro rozdělení pozemku č. 2014-147/2011 ze dne 27.6.2012, který je nedílnou součástí rozsudku, jsou dány jednoznačně jeho hranice, a stavba tak měla být provedena mezi vytyčovacími body č. 4 a č. 1; podle přiložené fotografie k podání žalobkyně ze dne 26.7.2016 je zřejmé, že část betonové patky přesahuje pomyslnou spojnicí mezi vytyčovacími body č. 1 a 4 a zasahuje na sousední pozemek parc. č. X. Žalovaný uvedené rozhodnutí stavebního úřadu rozhodnutím ze dne 14.7.2017, č.j. KUOK 688439363/2017, zrušil s tím, že z doložených podkladů (geometrického plánu č. 2014-147/2011 ze dne 27.6.2012 a vytyčovacího náčrtu č. 212-909/2011 ze dne 25.11.2011) nelze učinit kvalifikovaný závěr, zda se stavba oplocení nachází pouze na pozemcích ve vlastnictví stavebníka, neboť tyto podklady řeší pouze samotnou společnou majetkoprávní hranici mezi

pozemky parc. č. X a X. Nesporný průběh hranice byl podle žalovaného prokázán, jedná se o spojnici mezi vytyčovacími body č. 1 a 4, nelze tak uplatnit stupeň chybovosti, a naopak lze dovodit, že pokud oplocení tuto spojnici skutečně přesahuje, velmi pravděpodobně zasahuje do sousedního pozemku. Je však na žalobkyni, aby tento závěr vyvrátila, a to zaměřením předmětné stavby oplocení nad jednoznačně stanovenou hranicí pozemků parc. č. X a X.

17. Výzvou ze dne 15.8.2017, č.j. PVMU 105712/2017 61, proto stavební úřad vyzval žalobkyni, aby doplnila svoji žádost o geodetické zaměření skutečného provedení stavby, které jednoznačně prokáže, že předmětné oplocení je provedeno výhradně na pozemku žalobkyně a že svou konstrukcí nezasahuje do sousedního pozemku parc. č. X ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení.
18. Žalobkyně dne 30.10.2017 doložila kontrolní zaměření plotu mezi pozemky parc. č. X a X ze dne 26.10.2017 zpracované společností GEODETIKA s.r.o.
19. Ze správního spisu dále plyne, že stavební úřad dne 14.11.2017 provedl kontrolní prohlídku stavby, ze které pořídil fotografie, a dále výzvou ze dne 15.11.2017, č.j. PVMU 147412/2017 61, vyzval žalobkyni a osoby zúčastněné na řízení, aby nejpozději do 20 dnů od doručení výzvy sdělili, zda v řízení o dodatečné povolení stavby je možné dosáhnout dohody a za jakých podmínek. Podle vyjádření žalobkyně ze dne 8.12.2017 dohoda mezi stranami možná není. Také L. O. dne 6.12.2017 na stavebním úřadě uvedl, že se o jednání se žalobkyní pokusil, nicméně k dohodě nedošlo.
20. Rozhodnutím ze dne 9.2.2018, č.j. PVMU 18997/2018 61, stavební úřad, poté co vyhodnotil i kontrolní zaměření plotu mezi pozemky parc. č. X a X ze dne 26.10.2017 zpracované společností GEODETIKA s.r.o., žádost žalobkyně zamítl. Podle stavebního úřadu nelze souhlasit se žalobkyní, že hranici nelze za stávající situace určit s ohledem na stupeň chybovosti, neboť Okresní soud v Prostějově určil jednoznačně vlastníka pozemku a opíral se mj. o geometrický plán pro rozdělení pozemku ze dne 27.6.2012 vyhotovený Ing. Z. S., který je nedílnou součástí rozsudku; hranice mezi pozemky, tj. spojnici mezi vytyčovacími body č. 1 a 4, jsou jednoznačně dány, proto nelze uplatnit stupeň chybovosti.
21. Z obsahu žalobních námitek je zřejmé, že žalobkyně v žalobě nezpochybňuje skutečnost, že po vytyčení hranice pozemku parc. č. X i jejím kontrolním zaměřením v terénu, drátěné oplocení, které postavila, ve výše vymezených částech na pozemek osob zúčastněných na řízení zasahuje. Z její argumentace je však zřejmé, že podle jejího názoru vlastnická hranice probíhá jinde, směrem dále do pozemku osob zúčastněných na řízení, přičemž uvedené dovozuje od míry chybovosti při vyznačení polohy lomových bodů hranice mezi pozemky podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení. Podle žalobkyně tudíž může být průběh hranice mezi pozemky odlišný od vymezeného až o 1 metr. Není přitom sporu o to, že hranice mezi pozemky parc. č. X a X byla vymezena spojnici mezi vytyčovacími body č. 1 (sloupek plotu) a č. 4 (plastový znak) dle geometrického plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012 Ing. Z. S.
22. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídí stavební úřad odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření

nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

23. Podle § 129 odst. 3 písm. c) stavebního zákona stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.
24. Podle § 114 odst. 3 stavebního zákona námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv.
25. Podle § 49 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“), je vytyčování hranic pozemků zeměměřickou činností, při které se v terénu vyznačí poloha lomových bodů hranic pozemků podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení.
26. Podle § 49 odst. 2 katastrálního zákona je přesnost vytyčení dána přesností dosavadních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemků.
27. Podle § 49 odst. 4 katastrálního zákona se na průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků vyhotoví geometrický plán, pokud má být podle nich do katastru zapsáno zpřesněné geometrické a polohové určení pozemku a jemu odpovídající zpřesněná výměra parcely.
28. Podle § 7 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“), je geometrické a polohové určení dáno číselným vyjádřením prvků podle odstavce 1 a spojnicemi lomových bodů, nebo jen zobrazením hranic nebo obvodů těchto prvků v katastrální mapě.
29. Podle § 7 odst. 3 katastrální vyhlášky vyplývá přesnost geometrického a polohového určení z charakteristik a kritérií pro přesnost určení podrobných bodů nebo z charakteristik a kritérií pro přesnost zobrazení hranice v katastrální mapě uvedených v bodech 13 a 15 přílohy k této vyhlášce. Přesnost je u souřadnic podrobných bodů, které byly určeny v S-JTSK, vyjádřena kódem charakteristiky kvality souřadnic (dále jen „kód kvality“).
30. Podle § 10 odst. 4 katastrální vyhlášky kód způsobu určení výměry rozlišuje, zda je výměra určena (dle písm. a/) ze souřadnic lomových bodů v S-JTSK s kódem kvality 3 nebo 4; způsob určení výměry se označuje kódem 2 (dle písm. b/) z přímo měřených měř nebo ze souřadnic v místním systému; způsob určení výměry se označuje kódem 1, (dle písm. c/) ze souřadnic lomových bodů v S-JTSK, z nichž nejméně jeden lomový bod má souřadnici s kódem kvality 5 až 8; způsob určení výměry se označuje kódem 0, nebo (dle písm. d/) graficky, a to planimetrováním, výpočtem z měř odměřených na mapě, nebo výpočtem ze souřadnic lomových bodů na obvodu parcely nebo dílu parcely odměřených na mapě; způsob určení výměry se označuje kódem 0.

31. Podle bodu 15.6 přílohy katastrální vyhlášky se kód kvality podrobných bodů určených digitalizací z katastrální mapy vedené na plastové fólii stanoví podle měřítka této mapy. Pokud je měřítko mapy, ze které správní orgány vycházejí jako z původního podkladu, 1:2880, použije katastrální úřad při svých výpočtech kód kvality 8 se základní střední souřadnicovou chybou 1 m.
32. Z § 114 odst. 3 stavebního zákona plyne, že v případě, kdy účastník řízení podá námitku občanskoprávní povahy, je stavební úřad povinen umožnit účastníkům učinit ohledně této námitky dohodu a k takové dohodě je vyzvat; pokud však k dohodě nedojde, je povinen odkázat účastníka, který námitku uplatnil, k podání návrhu na zahájení řízení před příslušným soudem. V případě, že účastník řízení takový návrh nepodá, je stavební úřad povinen učinit si o této námitce úsudek. Jak plyne také z komentářové literatury, „Existují však ještě námitky „majetkové“ povahy, zpochybňující vlastnické právo stavebníka k pozemku, na němž má být stavba provedena, týkající se omezení tohoto vlastnického práva (sousedé se mohou například domnívat, že v minulosti vydrželi k cizímu pozemku právo, které by bránilo stavebnímu úřadu, aby stavbu povolil), dále námitky zpochybňující průběh hranice mezi stavebním a sousedním pozemkem a z toho plynoucí podezření, že stavba zasáhne do sousedního pozemku atd. K posouzení těchto námitek, týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv, není stavební úřad příslušný. Je-li taková námitka podána a není-li vyřešena dohodou mezi účastníky, vylučuje stavební zákon, aby si o ní stavební úřad učinil úsudek. Současně však ani nestanoví, jakým způsobem by měla být námitka řešena. Postupuje se proto podle obecných pravidel správního řízení, nikoliv podle § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu („správní orgán si ... může učinit úsudek“), jehož použití stavební zákon vylučuje, nýbrž podle písm. b) tohoto ustanovení. Stavební úřad je tedy povinen vyzvat účastníka, který námitku uplatnil, aby podal žádost o zahájení řízení před soudem. K podání žádosti mu usnesením určí přiměřenou lhůtu (§ 39 odst. 1 správního řádu) a po tuto dobu může stavební řízení usnesením přerušit [§ 64 odst. 1 písm. c) bod 2. správního řádu]. Tímto postupem stavební úřad umožní účastníku řízení domoci se svého práva u civilního soudu, který jediný může námitku vlastnické (majetkové) povahy závazně vyhodnotit. Pokud účastník výzvy stavebního úřadu uposlechne a na soud se obrátí, musí stavební úřad stavební řízení až do pravomocného rozhodnutí soudu přerušit [§ 57 odst. 2 a § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Pokud se účastník na soud neobrátil nebo tak učiní žalobou, kterou se soud odmítne zabývat, případně pokud účastník vezme svou žalobu zpět, musí stavební úřad ve stavebním řízení pokračovat (§ 57 odst. 2), učinit si o námitce úsudek a ve stavebním řízení rozhodnout. Shodný názor zastává KS v Brně v rozsudku ze dne 30.10.2014, č.j. 62 A 26/2013-177, a rovněž komentářová literatura (str. 566 in Macháčková, J.: Stavební zákon: komentář. 2. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2013. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-492-6., a str. 292 in Mareček, J. a kol.: Komentář ke stavebnímu zákonu a předpisy související. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-430-5). Je to logická cesta k efektivnímu završení stavebního řízení. Pokud by byl stavební úřad z rozhodování o občanskoprávních námitkách majetkové povahy zcela vyloučen, mohlo by to vést k jejich obstrukčnímu uplatňování s úmyslem zabránit realizaci záměru.“ (Průcha, P. a kol. Stavební zákon. Praktický komentář. Praha: Leges, 2017. ISBN 978-80-7502-180-9). Citovaným závěrům odpovídá i judikatura správních soudů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, č.j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS).

33. Z výše uvedeného plyne, že vyloučení působnosti stavebního úřadu u námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv tedy není absolutní. Stavební úřad není oprávněn učinit si o takové námitce vlastní úsudek ihned poté, co nedošlo k dohodě o této námitce, ale poté, co stavebním úřadem vyzvaní účastníci ve stanovené lhůtě neuplatnili u soudu žalobu, si tento úsudek stavební úřad již učinit musí, je-li to pro posouzení věci potřeba.
34. Zpochybnění průběhu vlastnické hranice je nepochybně otázkou související s vlastnickým právem žalobkyně a osob zúčastněných na řízení, tudíž otázkou soukromoprávní, jejíž rozsouzení náleží do pravomoci civilních soudů, které se ostatně v dané věci takovým posouzením již zabývaly právě v řízení u Okresního soudu v Prostějově, který po porovnání parcely parc. č. X v k.ú. X s archivními katastrálními mapami a jinými grafickými podklady dovodil, že pozemky ve vlastnictví předchůdců žalobkyně zahrnovaly i spornou část „a“ pozemku parc. č. X v k.ú. X, jak byla vyznačena v geometrickém plánu Ing. Z. S. ze dne 27.6.2012, nyní evidovanou ve vlastnictví žalobkyně pod parc. č. X v k.ú. X.
35. Je třeba zdůraznit, že z průběhu řízení v posuzované věci plyne, že stavební úřad před vydáním výzvy ze dne 4.1.2017 účastníky řízení k učinění dohody přímo nevyzval. Ovšem z listin založených ve správním spisu je zřejmé, že mezi žalobkyní a osobami zúčastněnými na řízení dlouhodobě probíhaly spory o vlastnické právo ke sporné části pozemku původně evidovaného pod parc. č. X v k.ú. X, kdy došlo i k odstranění původního oplocení. Stavební úřad však podle zdejšího soudu postupoval v souladu s § 114 odst. 3 stavebního zákona, pokud za výše popsanych okolností, zejména poté, co mu byl účastníky řízení doložen pravomocný rozsudek Okresního soudu v Prostějově ze dne 21.8.2013, č.j. 6 C 244/2012-134, kterým byla určena do vlastnictví žalobkyně sporná část pozemku parc. č. X, a jehož nedílnou přílohou byl geometrický plán č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012, žádost žalobkyně o dodatečné povolení stavby plotu zamítl.
36. Podstatným podkladem pro posouzení věci je totiž právě zmiňovaný výsledek civilního řízení a obsah rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 21.8.2013, č.j. 6 C 244/2012-134, potvrzeného rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 2.7.2015, č.j. 17 Co 507/2013-214, (jež jsou součástí správního spisu), v němž je mj. uvedeno, že *„...geometrický plán má všechny náležitosti plánu pro rozdělení pozemku, včetně výkazu dosavadního a nového stavu údajů katastru nemovitostí, a seznamu souřadnic pro zápis do katastru nemovitostí hraničních bodů...pro účely tohoto soudního řízení je geometrický plán Ing. Z. S. beze zbytku použitelný a sporná část pozemku je v něm přesně a nezaměnitelně vymezena (přinejmenším specifikovanými hraničními body) tak, aby v případě jeho uvedení ve výroku soudního rozhodnutí, bylo toto vykonatelné.“* Podle zdejšího soudu tudíž stavební úřad nepochybil, pokud při své úvaze o důvodnosti občanskoprávní námítky osob zúčastněných na řízení vycházel z geometrického plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012, zpracovaného Ing. Z. S., který je nedílnou součástí rozsudku Okresního soudu v Prostějově ve věci určení vlastnického práva k části pozemku parc. č. X v k.ú. X. Okresní soud v Prostějově rozhodoval o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala určení, že je vlastníkem právě části pozemku parc. č. X o výměře 134 m² označené písmenem „a“ v geometrickém plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012, na jejíž hranici poté postavila drátěné oplocení s patkami zapuštěnými v zemi. Podle zdejšího soudu

stavební úřad správně považoval vlastnické právo osob zúčastněných na řízení k části pozemku, na kterém se nachází patky oplocení, za prokázané výsledkem řízení u Okresního soudu v Prostějově. Předmětem řízení totiž bylo určení vlastnického práva žalobkyně právě k té části pozemku, jak byla vymezena geometrickým plánem č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012, který nyní žalobkyně de facto zpochybňuje. Vytyčení hranic pozemků je přitom dáno přesností údajů o geometrickém a polohovém určení v katastru nemovitostí, které byly zpracovány v geometrickém plánu č. 214-147/2011 ze dne 27.6.2012, a ve vztahu k takto vymezeným pozemkům určil vlastnictví žalobkyně a osob zúčastněných na řízení Okresní soud v Prostějově, což plyne z jeho rozsudku, v němž je mimo jiné uvedeno, že geometrický plán, vyhotovený Ing. Z. S., který předložila sama žalobkyně, byl odsouhlasený Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, pracovištěm Prostějov, a v tomto geometrickém plánu je vyznačena sporná část „a“ o výměře 134 m² pozemku parc. č. X v k.ú. X.

37. Namítá-li proto žalobkyně, že posouzení Okresního soudu v Prostějově se týkalo určení vlastnického práva k pozemku parc. č. X v k.ú. X jako celku, ovšem nikoli určení průběhu hranice mezi pozemky, k tomu z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že vznikl-li mezi vlastníky sousedních nemovitostí spor o hranice pozemku či parcely, tak v takovém případě je třeba sporný pozemek (jeho část) vymezit geometrickým plánem a vlastnictví takto identifikovaného pozemku je pak předmětem soudního řízení (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2.3.2010 ve věci sp. zn. 22 Cdo 2028/2008).
38. Pokud žalobkyně na výzvu stavebního úřadu doložila kontrolní zaměření plotu mezi pozemky parc. č. X a X ze dne 26.10.2017 zpracované společností GEODETIKA s.r.o., tak v něm byly vyznačeny jednotlivé sloupky a odchylka jejich středů od vlastnické hranice směrem dovnitř pozemku parc. č. X ve vlastnictví žalobkyně, přitom stavební úřad i z tohoto kontrolního zaměření vycházel: v tomto zaměření byly označeny čísla 1 až 15 jednotlivé sloupky plotu, byly stanoveny odchylky středů jednotlivých sloupků od vytyčené hranice směrem dovnitř pozemku parc. č. X v k.ú. X. Z tohoto zaměření stavební úřad dovodil, že při tloušťce sloupků 4,8 cm a jednotlivých zaměřených odchylek, jsou ocelové sloupky umístěny na pozemku parc. č. X ve vzdálenosti 0,6 až 3,6 cm od hranice pozemku parc. č. X. U bodu 15 ocelový sloupek částečně zasahuje do pozemku parc. č. X. Stavební úřad v této souvislosti poukázal na to, že z projektové dokumentace, konkrétně výkresu č. 1 Půdorys oplocení a č. 2 Vzorový řez, je zřejmé umístění oplocení (ocelové sloupky, betonové patky) oproti hranici sousedního pozemku parc. č. X případně pozemku parc. č. X. Odstupová vzdálenost od sousedních pozemků je stanovena v konstantní vzdálenosti 15 cm od středu ocelových sloupků. Při uvážení, že každý ocelový sloupek má betonovou patku o velikosti 20 x 20 cm u horního okraje a 30 x 30 cm ve spodní části patky, je tak po předložení kontrolního zaměření od společnosti GEODETIKA s.r.o. jednoznačné, že u všech ocelových sloupků 2 až 15 jsou tyto betonové patky částečně umístěny na pozemcích parc. č. X a X, a to minimálně 9 až 12 cm na pozemku parc. č. X a 15,4 cm na pozemku parc. č. X v k.ú. X (ve vlastnictví paní Z. P.). Stavebním úřadem tedy bylo zjištěno, že se betonové patky stavby oplocení zčásti nacházejí na sousedním pozemku osob zúčastněných na řízení. Za takové situace nelze souhlasit se žalobkyní, že to byly osoby zúčastněné na řízení, které byly povinny prokázat, že stavba oplocení zasahuje do jejich

pozemku. Tato skutečnost totiž byla v řízení postavena najisto na základě předložených dokladů a ověřena i při kontrolní prohlídce. Na posouzení věci tudíž nemůže mít vliv ani poukaz žalobkyně na to, že při stavbě oplocení toto oplocení vrátila do původního místa, kde se mělo nacházet předchozích 40 let, a to poté, co jej L. O. odstranil.

39. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani sdělení Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, katastrálního pracoviště Prostějov, ze dne 26.8.2016, č.j. PD-11977/2016-709, které žalobkyně doložila stavebnímu úřadu dne 21.9.2016 podle něhož souřadnice bodů na hranici mezi dotčenými parcelami jsou v katastru nemovitostí evidovány s charakteristikou přesnosti kód kvality 8, s tím, že vytyčování hranic je zeměměřičskou činností, při které se v terénu vyznačí poloha lomových bodů hranice podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení, přičemž přesnost vytyčování je dána přesností údajů katastru o geometrickém a polohovém určení a v daném případě by bylo odvozeno od charakteristiky přesnosti pro body s kódem kvality 8. Žalobkyně měla možnost, pokud měla za to, že průběh vlastnické hranice v terénu má být jiný, než jak plyne ze závěrů rozsudku Okresního soudu v Prostějově, toto své tvrzení, kupř. za pomoci zpřesňujícího měření, prokázat; je však zřejmé, že skutečný problém tkví v nesouhlasu žalobkyně se samotným geometrickým a polohovým určením předmětné vlastnické hranice v katastru nemovitostí. Zdejší soud ovšem podotýká, že pokud by však s přesněji vytyčenou hranicí (tedy ovšem nikoli podle údajů v katastru nemovitostí o geometrickém a polohovém určení, pokud by se mělo jednat o kód kvality 3 až 5 ve smyslu katastrální vyhlášky) kdokoli se sousedících vlastníků nesouhlasil (pokud by v důsledku přesnějšího změření kupř. došlo k posunu hranice), tak i v takovém případě by to byl opět civilní soud, který by měl pravomoc posoudit, kdo ze sousedů je v právu.
40. Nelze ani dovozovat, že by stavební úřad pochybil, pokud si stanovisko katastrálního úřadu ohledně přesnosti zjištění hranice mezi pozemky nevyžádal sám, neboť hranice pozemku parc. č. X v k.ú. X v terénu byla vyznačena podle údajů o geometrickém a polohovém určení pozemků v katastru nemovitostí, přičemž výše citované sdělení Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, katastrálního pracoviště Prostějov, ze dne 26.8.2016, odpovídá podkladům, jež jsou součástí správního spisu, a obsahu výše citovaných ustanovení katastrální vyhlášky.
41. Pokud žalobkyně uvádí, že při zpracování geometrického plánu pro účely určení vlastnického práva k části pozemku parc. č. X sice byla seznámena s protokolem o vytýčení hranice pozemků, ale s jeho obsahem nesouhlasila a svoje negativní stanovisko společnosti GEODETIKA s.r.o. sdělila, tak k tomu zdejší soud uvádí, že se jedná o otázku, kterou zdejšímu soudu nepřísluší posuzovat, neboť jak bylo výše uvedeno, otázku určení vlastnického práva k části pozemku parc. č. X v k.ú. X na základě určovací žaloby žalobkyně, v němž jako důkaz předložila předmětný geometrický plán, již pravomocně vyřešil Okresní soud v Prostějově.
42. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

43. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
44. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak soud rozhodl tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. listopadu 2020

Petr Šebek v.r.
předseda senátu